

Sen Mualla

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 13 Mart 2022

Bir öyküm yok benim, Mualla aslında ben sessizliğin perçeminde saklı donuk bir notayım.

Müdevimi olduğum mevsim mi Mualla yoksa esiri olduğum nefsim mi?

Kaybolmadan evvel söyleyecektim sana lakin ansızın vuku buldu bu kayboluş.

Ah, Mualla...

İçimin demir parmaklıklarda öykünürüm ben özgürlüğe sakın da gülüp geçme hani.

Göğsümdeki kafes mi?

Kafesin kırık kapısı mı?

Kafeslendiğim mi aşka?

Mazur gör, Mualla ben senin bildiğin kızlardan değilim üstelik üstüne binip de kaydığım bir kızığım olmadı asla ve ben en çok kırmızı kazağı mı sevdim: ah, bir kazayağı acılarını mevsimin.

Bilemezsin sen nelere rücu ettiğimi her ezanda serildiğim seccade öncesinde yaşadığım kırık kapılı kulübem.

Depara kalkan duygularım ve de ansızın.

Ar bildiğimdir namusum ve namlusu öfkemin ve ben nasıl da kafa tutarım kalantor gölgelere bir de kelli felli adamlara hem hemcinslerime öykünmediğim de benim gerçeğimdir.

Beş sene evvel aldığım rujum misal daha dün çöpe attım ilk günkü ambalajıyla ve ben de doğduğum günkü kadar saf kaldım ya.

Toplum, dedim değil mi?

Hani, sosyalleşmenin tek mümkün olduğu ve öz alt kümesi iken binlerce grup.

Gün batımına daldı da gözlerim ne de olsa geceye randevum var ve gece bir oldu mu çalacak kapımı o yabancı.

Elbet sen tanımazsın hatta bizimkiler de hatta ve hatta ben de.

Mizacımı tek bilen gelecek olan aslında dün gece de bendeydi.

Neresinden tutsam elimde kalıyor işte hayatın kapı tokmağı sonra çat kapı gelen postacı...

Ah, be güzelim ah, Mualla ben safın önde gideneyim bak yine faturaları ödemeyi unuttum artık bilmem kaç haneli banka hesabım sıfıra yuvarlanacaksa gerçi maaşım bankaya daha dün yattı ama sonra da yatıya geldi banka memuru hem bilirsin ben kredi kartı kullanmam aslında kullanmadığım çok şey var elbet bu yüzyılın yüz karasıyım ben ve de kimi insanın da yürek karası.

Kupa kızı belki de söylemem gerekenler o halde hadi otur da fal aç sen bana gerçi fala da inanmam ama...

Ne diyordum sahi?

A, evet, kapı çalındı artık kimler geldi gelmediyse ve benim gel-git aklım hani nerede ise meddüceziriyim doğanın ve de doğanın kanunu iken insanların çiftleştiği...

Bense üçledim acılarımı:

Birileri gidiyordu işte arkasından gözyaşı filan da dökmedim.

Önce Sabahattin gitti bizim eski kiracı: adam bir de takmış ki kaç aylık kirayı.
Sonra Nurettin gitti: hani, şu tefeci bir de demez mi?
Boş ver ya da sen ne dediğini vallahi adama ödeyene kadar faiziyle borcumu ne huzur kaldı ne uyku.
Sonra da Şerif gitti.
Yok, bildiğin şeriflerden değil bizim yan komşu.
Adam alkol zehirlenmesinden göçüverdi bir gecede şükür ki karısı da rahat bir nefes aldı:
Ayol, olacak iş mi? Her gece rakı sofrası kursun kadın bir de kadına dansöz giysisi giydirip oynatmaz mı?
Sonra da gelsin yumruk gitsin tekme kadının kırılmadık kemiği kalmadı.
Mualla, kız dinlemiyor musun sen beni? Daldın da gidiverdin ansızın kız.
Yaranı mı deştim?
İyi de kim dedi sana çulsuzun biriyle evlen diye bir de adamın yaşı yetmiş çoktan geçmiş.
Sahi, sen kaçındasın Mualla?
Yoksa kaçın kurası mı demeliydim?
Mevsimlerden bahar sözüm ona ve sen sonbaharını yaşarken kışta asılı kaldın elbet kış kış da diyemedin
komşunun tavuğuna ne de olsa kaz gelecek yerden tavuk esirgenmez/miş.
Adamın kırkı çıkmadan yaptığın olacak iş mi Mualla?
Ayol, az dur da kırkı çıksın adamın sonra istediğin kadar kırklarsın kimse göz koyduğun.
Benden söylemesi, Mualla ya da sen bildiğin gibi yap hem geceye misafirim var: kim mi?
Valla söylemem kız Allah çarpsın söylemem.
Ya da çitlatayım sana: hani şu bir numaraya yerleşmiş kitap çok satanlardan...
Kız vallahi o yazar benim hani yazdığı hayat hikâyesinde herkesin ipliğini pazara çıkaran zaten bana
gecenin yarısı kim gelir ki?
Elbet ilham perim.
Asma yüzünü.
Hadi, ben sana sade kahve yapayım sonra da anlatırım sana bir sonraki romanımın konusunu hem belli
mi olur belki de seni konu ederim romanıma.
Ayol, niye korktun ki?
Söz, söz, senden bahsetmem zaten kim alır kitabımı şöyle akli başında hikâyeler yazdığımı düşün hele:
millet zaten uçuk az da olsa uzaklaşmalı derdinden kitap okuduğunda.
Efendim?
Tamam, canım gelirim mevlide.
Ne dedin nikâhına mı?
Bu kadar çabuk mu unuttun rahmetliyi?
Şüphən olmasın Mualla şüphən olmasın haydi uğurlar olsun...
Ah, be Mualla senin gibiler oldukça ben daha ne romanlar yazarım bir de demez mi? Gül gibi soluverdim,
diye.
Haydi, Mualla, uğurlar olsun seni gidi fındıkkurdu seni.
Kadın kaç yaşına geldi hala uslanmıyor.
Ne de olsa Mart geldi geleli yıldırım nikâhlar da hız kesmez oldu ama...

Kimi kadın ölmeden kimi kadın da Mart kapiya gelmeden uslanmaz ne de olsa.